

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14C/225/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214214764
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2016:2214214764.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova č. 25, 924 96 Bratislava 26, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, 810 11 Bratislava 26, proti žalovanej: W. K., L. XX.K. XXXX, J. XXX XX J. L. M. Č.. XX, o zaplatenie istiny 2.491,47 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 400,18 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 400,18 eur od 23.septembra 2013 Eur do zaplatenia, pričom sa jej povoľuje splácať uvedený dlh v mesačných splátkach po 40 eur vždy k 20.dňu toho ktorého mesiaca s tým, že omeškaním čo i len jednej splátky sa stáva splatný celý zvyšný dlh.

Súd vo zvyšku žalobu zamietla.

Žalovanej súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 18.júla 2014 sa žalobca domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bola žalovaná zaviazaná k zaplateniu sumy vo výške 2491,47 eur s príslušenstvom z titulu nesplateného úveru; zároveň si uplatnil aj trovy konania za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia. Podľa žalobcu on a žalovaná dňa 21.septembra 2010 uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá suma vo výške 1500 eur. Žalovaná mala splácať pôžičku v pravidelných 42 mesačných splátkach po 80,37 eur. Podľa tvrdenia žalobcu, do dňa podania žaloby žalovaná uhradila iba sumu 884,07 eur.

Súd žalobu aj s prílohami podľa § 79 ods. 4 a 114 ods. 3 O. s. p. spolu s procesnými poučeniami vrátane § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku doručil žalovanej do vlastných rúk (13.marca 2015, čl. 43), ktorá sa k žalobe písomne nevyjadrila.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, najmä zmluvou č. XXXXXXXXXXXX z 21.septembra 2010 (č.l. 3), zmluvnými dojednaniami (č.l. 4), oznámením o schválení úveru (č.l. 5), kartou klienta (č.l. 7), pokusom o zmier z 30.augusta 2012 (č.l. 9), oznámením o zosplatnení zo 6.novembra 2011 (č.l. 10), ako aj výsluchom žalovanej a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Z predloženej zmluvy o úvere vyplýva, že žalobca uzavrel so žalovanou dňa 21.septembra 2010 zmluvu o revolvingovom úvere, predmetom ktorej bol úverový limit 1500 eur, splatnosť úveru (počet splátok/ splatnosť - deň v mesiaci) 42/24, mesačná splátka vrátane úrokov 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3375,54, RPMN 69,44 %, ročná úroková sadzba 70,01%, priemerná RPMN 47,39%,

poskytnutá čiastka revolvingu 790,84, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1928,88 eur, predpokladaná RPMN revolvingu 70,01%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%.

Zmluva o úvere je upravená všeobecne v § 497 Obchodného zákonníka. Keďže žalovaná v predmetnom právnom vzťahu vystupuje ako spotrebiteľka, na tento vzťah sa vzťahuje aj zákon o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. g) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi

dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré (a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobca so žalovanou uzavreli dňa 21. septembra 2010 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 1 500 eur, pričom žalovaná sa zaviazala tento úver splatiť v 42-och mesačných splátkach po 80,37 eur (vrátane úrokov) vždy k 24. dňu v mesiaci. V zmluve bola dohodnutá celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, t.j. úver + úroky po celú dobu čerpania úveru v celkovej výške 3 375,54 eur, predpokladaná RPMN za úver vo výške 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 % a priemerná RPMN za úver 47,39 %. Z karty klienta ďalej vyplynulo, že dňa 21. septembra 2010 vyplatil žalobca žalovanej skutočne len 1 284,25 eur vrátane revolvingov, žalovaná splatila 884,07 eur a teda zostáva splatiť sumu 400,18 eur.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) ide o spotrebiteľský úver. Zmluva teda musí spĺňať podmienky uvedené v ust. § 9 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy).

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobcom poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, výšku, počet a termíny splátok úrokov a výšku, počet a termíny splátok iných poplatkov; ďalej neobsahuje ani konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru vyjadrenú konkrétnym dátumom, nakoľko ten je uvedený len na oznámení o schválení úveru. Žalobca nemá nárok ani na ostatné poplatky a zmluvné pokuty, vrátane dohodnutého úroku z omeškania vo výške 4,025 % ročne, nakoľko tie sú uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach žalobcu a ich dojednanie je absolútne neplatné. Ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluva vrátane všeobecných obchodných podmienok boli vopred pripravené žalobcom bez účasti druhej strany - spotrebiteľa, pričom konkrétny spotrebiteľ nemal právo zásadným spôsobom do nej zasahovať, prípadne meniť jej podmienky. Nejde teda o podmienky individuálne dojednané.

Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť, ktorá je uvedená pod písm. f/ túto nie je možné nahradiť určením počtu splátok. Počet splátok (okrem iných náležitostí) je totiž ďalšou obligatórnou náležitosťou zmluvy, ktorá je uvedená pod písm. k/. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k/, kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy. Nepochybne tento údaj

v predmetnej zmluve chýba. V zmluve však chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je zakotvená pod písm. k/ vyššie citovaného zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6. augusta 2013.

Navyše Najvyšší súd SR v rozsudku 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26. apríla 2012 uviedol, že neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Najvyšší súd ďalej poukázal na to, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník z takejto situácie poskytoval veriteľovi neprimerané, až úžernícke úroky.

S poukazom na vyššie uvedené ako aj na skutočnosť, že žalovaná uhradila celkovo sumu 884,07 eur, pričom úver je bol schválený vo výške 1 500,00 eur a reálne poskytnutý len vo výške 1 284,25 eur (od sumy 1 500,00 eur bola odpočítaná suma 215,75 eur v zmysle bodu 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere - odplata za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok), žaloba je dôvodná len čo do nesplatenej úverovej istiny vo výške 400,18 eur spolu s úrokom z omeškania v zákonnej výške 8,5% od 23. septembra 2013, teda odo dňa straty výhody splátok dôvodná. Vo zvyšnej časti súd žalobu s poukazom na skutočnosť, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, zamietol.

Podľa § 160 ods. 1 OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť lehotu dlhšiu alebo určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí.

Súd zohľadnil aj vyjadrenie žalovanej, ktorá požiadala súd o povolenie splátok, z dôvodu ťaživej sociálnej situácie. Vzhľadom na tieto skutočnosti, postupujúc v intenciách ustanovenia § 160 ods. 1 O.s.p., súd povolil žalovanej splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 40 eur v termínoch ako je uvedené vo výroku s tým, že omeškaním splnenia čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého zvyšného plnenia. Výšku splátky 40 eur súd považuje za primeranú k výške priznanej pohľadávky a zároveň má súd za to, že povolením splácania dlhu v splátkach nebudú ohrozené, a to vzhľadom na osobu žalobcu a výšku priznanej sumy, jeho práva. Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ods. 2, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keď po procesnej stránke bola vo väčšom rozsahu úspešná žalovaná, v konaní si ale žiadne trovy neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).